

העותרת: האגודה לזכויות האזרח בישראל (ע"ר 580011567)

ע"י ב"כ עוה"ד רעות כהן ו/או גיל גן-מור ו/או דן יקיר
ו/או אבנר פינצ'וק ו/או עודד פלר ו/או טלי ניר ו/או
נסרין עליאן ו/או משכית בנדל ו/או טל חסין ו/או
שרונה אליהו חי ו/או אן סוצ'יו ו/או רגד גיראיסי ו/או
רוני פלי ו/או סנא אבן ברי ו/או שדא עאמר ו/או אורי
סבח

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רחוב נחלת בנימין 75, תל אביב 6515417
טלפון: 03-5608185, פקס: 03-5608165
דוא"ל: reut@acri.org.il

- נ ג ד -

המשיבה: מגן דוד אדום בישראל

מרחוב יגאל אלון 60 תל אביב, 67062
פקס: 03-6306046

עתירה מנהלית

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיבה למסור לעותרת מידע, בהתאם להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק" או "חוק חופש המידע"), כדלקמן:

- א. נוהל כתוב לפריסת אמבולנסים, אם קיים.
- ב. נקודות ההזנקה לכל האמבולנסים של מגן דוד אדום (להלן: "מד"א"), תוך ציון נקודת הזנקה שאינה פעילה 24 שעות במשך 7 ימים בשבוע.
- ג. לגבי כל נקודת הזנקה, כמה אמבולנסים מצויים בה ואיזה סוג מבין אלו: לבן, אט"ן, 4X4, מסוק פינוי או אחר.
- ד. נתונים סטטיסטיים לגבי משך זמן הגעת אמבולנס למטופל בקריאת חירום בממוצע ארצי ובחלוקה למרחבים גיאוגרפיים בשנת 2016 (או הנתונים הכי עדכניים שיש).
- ה. רשימת ישובים, מפעלים ומוסדות שלשימושם הוחכרו אמבולנסים.

לבית משפט נכבד זה הסמכות העניינית לדון בעתירה זו, העוסקת בבקשה לפי חוק חופש המידע, וזאת לפי פרט 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000, וסמכות מקומית לדון בה, משום שמקום מושבו של הממונה על חופש המידע אצל המשיבה בעיר תל-אביב.

ואלה נימוקי העתירה:

התשתית העובדתית

1. העותרת, האגודה לזכויות האזרח בישראל, הינה ארגון זכויות אדם הפועל מאז שנת 1972 למען זכויות האדם בישראל. בין היתר, עוסקת העותרת בקידום הזכות לבריאות והזכות לשוויון, ובפרט בנושא הפליית הפריפריה החברתית והגיאוגרפית בפריסת שירותי הבריאות (ר', למשל, עתירה שהגישה העותרת בנושא הפליית הפריפריה בפריסת שירותי שיקום רפואי לעומת מרכז הארץ (בג"ץ 6941/16 גנון נ' **משרד הבריאות**)).

2. לנוכח פעילותה זו של העותרת, ובעקבות תלונה פרטנית שקיבלה ומידע ראשוני, פנתה העותרת ביום 21.11.16 למשיבה והגישה בקשה לפי חוק חופש המידע שמטרתה לקבל נתונים אודות זמינות ופריסת שירותי האמבולנסים של מד"א ברחבי הארץ. העותרת ביקשה לקבל לידיה נוהל כתוב לפריסת אמבולנסים, ככל שקיים כזה; העותרת ביקשה לקבל את מספר האמבולנסים הכולל לפי סוג; העותרת ביקשה לקבל את מיקום נקודות הזנקת האמבולנסים, ומספר וסוג האמבולנסים בכל נקודת הזנקה; העותרת ביקשה לדעת האם קיימות נקודות הזנקה שאינן פתוחות 24 שעות, 7 ימים בשבוע; העותרת ביקשה לקבל נתונים סטטיסטיים הקיימים בידי מד"א לגבי משך זמן הגעת אמבולנס למטופל בקריאת חירום בממוצע ארצי ובפילוח לפי מרחב גיאוגרפי; ולבסוף, לקבל רשימת ישובים, מפעלים ומוסדות שלשימושם הוחכרו אמבולנסים.

העתק הבקשה מיום 21.11.16 מצורף ומסומן 1/ע

1/ע

3. ביום 16.1.17 המשיבה דחתה את בקשת העותרת ולא העבירה לעותרת מידע כלשהו:

המשיבה הפנתה את העותרת לאתר מד"א למידע על אודות פריסת תחנות מד"א. ההפניה נעשתה לאתר הכללי ולא למקום מסוים באתר.

באשר לשאר המידע המבוקש, דחתה המשיבה את הבקשה לפי סעיף 8(1) לחוק חופש המידע המאפשר דחיית בקשת מידע כאשר "הטיפול בבקשה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה".

העתק תשובת המשיבה מיום 16.1.17 מצורף ומסומן 2/ע

2/ע

4. יצוין כי העותרת לא ביקשה מידע על פריסת תחנות מד"א באופן כללי, אלא על נקודות הזנקה לאמבולנסים ופרטים אודות מספר וסוג האמבולנסים בכל אחת מנקודות ההזנקה. העותרת לא מצאה באתר מד"א את המידע הזה, למעט מספר האמבולנסים הכולל של מד"א, כאשר לא ברור מהאתר האם מדובר בנתון עדכני. העותרת לא מצאה באתר מד"א פירוט של נקודות ההזנקה לאמבולנסים; פירוט של סוג האמבולנסים בכל נקודת הזנקה (למשל – האם קיים אמבולנס 4*4); פירוט של שעות הפעילות של כל נקודת הזנקה; פירוט של הישובים, מפעלים ומוסדות להם הוחכרו אמבולנסים; או פירוט של סטטיסטיקות בדבר זמני הגעה למטופל בקריאת חירום.

צילום מסך מאתר המשיבה, מעודכן ליום 17.1.17 מצורף ומסומן 3/ע

3/ע

5. גם החלטת המשיבה שלא לתת המידע מחמת הטענה להקצאת משאבים בלתי סבירה היא לאקונית, גורפת, תוך שהמשיבה לא מציינת אילו מפרטי המידע היא אינה יכולה לתת משום שלשיתתה הדבר מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה.

הטיעון המשפטי

6. המשיבה לא עמדה בחובה לנמק את סירובה באופן שיקשור בין כל אחד מפרטי המידע המבוקשים לבין החריגים שבחוק. משכך, המשיבה גם לא הרימה את הנטל המוטל עליה כדי לבסס את סירובה לתת את המידע המבוקש. אפילו הייתה מנמקת המשיבה, החריגים אינם מתקיימים בעניינו משום שהמידע המבוקש אינו נמצא באתר המשיבה, וכי מסירתו אינה דורשת מהמשיבה הקצאת משאבים בלתי-סבירה. מעבר לזאת, סירוב המשיבה למסור את המידע אינו סביר, אינו מידתי ופוגע מעבר לנדרש בזכות הציבור לדעת ובזכות לחופש המידע.

א. מושכלות יסוד: זכות הציבור לדעת והזכות לחופש מידע הן זכויות במעמד חוקתי

7. הבסיס הנורמטיבי עליו נסמכת העתירה הוא שהזכות לחופש המידע היא זכות חוקתית, הנגזרת מזכות הציבור לדעת והקשורה קשר הדוק לחופש הביטוי. "...היא משקפת את התפיסה המשפטית שלפיה הרשות כנאמן הציבור מחויבת לדאוג לציבור ולא לעצמה במילוי תפקידה" (עע"מ 9738/04 **המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ**, פ"ד ס(4) 217, 233 (2006) (להלן, "עניין המועצה להשכלה גבוהה"). היא חיונית להגשמת התכליות העומדות ביסוד חופש הביטוי: לקיום שוק רעיונות יעיל, לגילוי האמת, להגשמה העצמית של האזרח, ולקיום המשטר הדמוקרטי (עע"מ 6013/04 **משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ**, פ"ד ס(4) 60, 75-76 (2006) 11 (להלן, "עניין משרד התחבורה").

8. ללא גישה זמינה וחופשית למידע השלטוני אין האזרח יכול לממש את זכותו הדמוקרטית ליטול חלק פעיל בשיח הציבורי ולגבש עמדות מבוססות בנושאים, הנמצאים על סדר היום (בג"ץ 258/07 **גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון**, פס' 1 לחוות דעתה של השופטת פרוקצ'יה) (פורסם בנבו, 6.2.2007).

9. כאשר רשות פועלת בחשאי, תחת מעטה של סודיות, גוברת הסכנה לקבלת החלטות שגויות ולהתנהלות לקויה, הפוגעת בזכויות אדם. "שלטון ראוי פועל לאור השמש, בגלוי, וכך חושף הוא עצמו לביקורת מתמדת וממילא אף לתיקון דרכי פעולה מעוותות" (רע"פ 1127/93 **מדינת ישראל נ' קליין**, פ"ד מח(3) 485, 516 (1994)). בהעדר מידע, לא ניתן להבטיח כי רשות תפעל בסבירות, במידתיות, ללא משוא פנים, בשוויון, וכי תפעיל את שיקול דעתה בדרך נאותה. "הצנעה וחילופי של מידע כזה מטשטשים ומעמעמים את החריגות מהנורמה הציבורית, ומונעים את היכולת לחשפן ולהפיק לקחים מהטעון תיקון" (עניין **גלאון**, פס' 1 לחוות דעתה של השופטת פרוקצ'יה).

10. מכל הטעמים האמורים לעיל הזכות לחופש מידע מוכרת כזכות בעלת מעמד חוקתי (ראו: עע"מ 398/07 **התנועה לחופש המידע נ' רשות המיסים**, פס' 52 לפסק הדין (פורסם בנבו, 23.9.2008); עע"מ 10845/06 **שידורי קשת בע"מ נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו**, פס' 74 לפסק הדין (פורסם בנבו, 11.11.2008)).

11. חוק חופש המידע מעגן את הזכות לחופש המידע וקובע כי "לכל אזרח ישראלי או תושב, הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית, בהתאם להוראות חוק זה (סעיף 1 לחוק).

ב. המשיבה הפרה את חובת ההנמקה ולא הרימה את הנטל להוכחת החריגים שבחוק

12. המשיבה מבססת את החלטתה לדחות את בקשת העותרת על סעיף 8(4) לחוק, המאפשר לרשות לסרב לתת מידע כאשר "המידע פורסם ועומד לרשות הציבור או לעיונו, בין בתשלום ובין שלא בתשלום; ואולם בדחותה את הבקשה לפי פסקה זו, תודיע הרשות למבקש היכן יוכל לרכוש את המידע המבוקש, לקבלו או לעיין בו); ובנוסף היא מתבססת על סעיף 8(1) לחוק לפיו רשות רשאית לסרב לתת מידע כאשר הטיפול בבקשה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה.

13. אולם מלבד ציון לאקוני שאת פריסת תחנות מד"א הפעילות (מידע שכלל לא התבקש) ניתן למצוא באתר מד"א וכי שאר הנתונים המבוקשים נופלים בגדרי סעיף 8(1) לחוק, המשיבה לא נימקה את החלטתה.

14. החובה לנמק היא תנאי לכל דיון והליך משפטי לפי חוק חופש המידע. מבלי שהמשיבה מילאה את חובתה האמורה, העותרת אינה יכולה לבחון אם ההחלטה חוקית וראויה, והיא נאלצת לעתור ולו רק בשל כך.

15. חובת ההנמקה המוטלת על המשיבה מעוגנת בסעיף 7(ו) לחוק:

"החליטה הרשות הציבורית לדחות את בקשת המבקש, כולה או חלקה, תשלח למבקש הודעה בכתב שתפרט את נימוקי ההחלטה."

16. החריגים שבסעיפים 8-9 לחוק מותנים בכך, שהרשות תנמק כיצד איזנה בין שיקולי היעילות לבין האינטרס הציבורי שבגילוי המידע. נימוקים אלה של הרשות וסבירותם יעמדו לביקורת שיפוטית, בהתאם לכללי המשפט המנהלי. כפי שקבע בית המשפט העליון:

"חובה נוספת המוטלת על הרשות מכוח הדין המינהלי בכל הנוגע לטיפול בבקשה למסירת מידע לפי חוק חופש המידע, היא החובה לנמק את הסירוב למסירת המידע שנתבקש, כולו או חלקו, ככל שכך החליטה. חובת ההנמקה מקטינה את החשש מפני החלטות שרירותיות או שגויות והיא תורמת לבניית האמון במערכת היחסים שבין הרשות לאזרח במדינה דמוקרטית אכן, רשות ציבורית אינה רשאית להסתפק בסירוב לקוני לבקשה למסירת מידע ועליה לפרט את הטעמים לכך, על מנת לאפשר למבקש המידע לעמוד על טעמים אלה ולשקול את מהלכיו. פירוט הטעמים לסירוב מאפשר גם לבית המשפט לעמוד על השיקולים ששקלה הרשות ועל האיזון הפנימי שערכה לגביהם, בהעבירו את ההחלטה תחת שבט ביקורתו" (עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הארץ, פסקאות 20, 21 ו-23 לפסק דינה של השופטת חיות (19.1.2006); ור' גם עע"מ 10845/06 שידורי קשת בע"מ נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, פסקה 63 לפסק דינו של השופט דנציגר (11.11.2008)).

17. הנוהל שפרסמה בעניין זה היחידה הממשלתית לחופש המידע קובע גם הוא כי "בעת מתן מענה לבקשת חופש מידע הדוחה את הבקשה או מקבלת אותה באופן חלקי בלבד, על המענה להיות מנומק ולשקף את מכלול השיקולים בגינם החליטה הרשות הציבורית לדחות את בקשת חופש המידע,

כולה או חלקה (נוהל מס' 3.1 "דרישות המענה בדחיית בקשת חופש מידע", משרד המשפטים, היחידה לחופש המידע, 23.6.2013 (להלן: "הנוהל").

18. בעניין החריג הקבוע בסעיף 18(1) לחוק, קובע הנוהל מפורשות כי על הרשות לפרט בתשובתה לבקשה מה טיב המשאבים הדרושים לשם טיפול בבקשה: "יש להתייחס הן למשאבים כלכליים והן לכח האדם הנדרש לטיפול בבקשה, תוך פירוט הדרג המקצועי הנדרש לטיפול בנושא וכן מי כמות המשאבים המשוערת לטיפול בבקשה בהתייחס לסוג הטיפול הנדרש". בנוסף, "ככל שהרשות סברה כי היענות לבקשה במלואה תחייב הקצאת משאבים בלתי סבירה, עליה להציע, ככל שהדבר ניתן, צמצום היקף הבקשה לגביה הרשות תוכל לבדוק את המבוקש במשאבים סבירים" (שם).

19. בחובה לנמק גלום הנטל להוכחת התקיימותם של החריגים. הטלת נטל זה על הרשות עולה גם מדברי הצעת החוק:

"שאלת נטל ההוכחה אינה כלולה בהוראות החוק, אולם מאחר שהרשות הציבורית היא הטוענת לקיומם של טעמים המונעים את מסירת המידע, הרי שנטל ההוכחה בעניין זה מוטל עליה" (ה"ח 2630, תשנ"ז, עמ' 397, בעמ' 408).

20. בענייננו המשיבה לא עמדה בחובה הבסיסית לנמק את סירובה, ואין בסירובה כדי להרים את נטל השכנוע כי אכן מתקיימות הנסיבות לתחולתם של החריגים. די בכך כדי לבסס את זכותה של העותרת לקבל את המידע.

ג. חריגי החוק ממילא אינם מתקיימים

21. אף על פי שהמשיבה לא עמדה בחובת ההנמקה, שכן נימוקיה ניתנו באופן גורף ועל דרך הסתם, ממילא החריגים שעליהם ביקשה להסתמך על מנת לדחות את הבקשה אינם מתקיימים.

22. למעט ציון מספר כולל של אמבולנסים וסיווגם (מידע שבאתר לא מצוין האם הוא מעודכן), אין באתר אף פריט מידע שהתבקש על-ידי העותרת בבקשתה.

23. כך, אין באתר את נוהל המשיבה לפריסת אמבולנסים; אין באתר את מיקומי נקודות ההזנקה כולל שעות פעילות הנקודות וסוגי האמבולנסים הנמצאים בכל נקודה; אין באתר נתונים על משך זמן הגעת אמבולנס למטופל; ואין באתר רשימת ישובים, מפעלים ומוסדות שלשימושם הוחכרו אמבולנסים.

24. גם החריג שבסעיף 18(1) לחוק, דחיית הבקשה משום שטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה, לא מתקיים. אם למשיבה יש נוהל בדבר פריסת אמבולנסים עליה לפרסמו וזה לא דורש ממנה הקצאת משאבים בלתי סבירה. כך גם לגבי רשימת מיקומי נקודות ההזנקה, שעות הפעילות של נקודות אלה וסוג האמבולנסים הקיים בהם. לא רק שזה לא דורש הקצאת משאבים מיוחדת להנפיק נתונים אלו, אלא שקשה להעלות על הדעת שהנתונים הללו לא קיימים ונגישים.

25. יתרה מזאת, מדוח הוועדה לבחינת הרחבת שירותי הרפואה בצפון (2016), הידוע בשם דוח אפק, עולה כי למשיבה יש כבר מידע על אודות הציוד הקיים בנקודות הדרום.

את דוח הועדה ניתן למצוא באתר האינטרנט של משרד הבריאות:

<http://www.health.gov.il/publicationsfiles/darom.pdf>

26. לגבי זמן הגעת אמבולנס למטופל בקריאת חירום במוצע ארצי ובחלוקה למרחבים גיאוגרפיים, גם הוא מידע שהמשיבה יכולה להנפיק ללא הקצאת משאבים בלתי סבירה. ראשית, למשיבה יש יכולת לבצע פילוחים לפי מחוזות, לפי ערים בכל מחוז, לפי סוג קריאה ולפי סוג רכב שהגיע לגבי כל קריאה בכל עיר (אמבולנס, אט"ן אופנוע וכו')

ראו לדוגמה דוח פעילות שנתי של המשיבה לשנת 2015, החל מעמ' 69:

<https://www.mdais.org/images/pdf/sikom/20155.pdf>

דוגמאות לפילוחים רלוונטים מתוך דוח הפעילות לשנת 2015 מצורף ומסומן **4/ע**

4/נ

27. שנית, ממחקר של המרכז הלאומי לחקר טראומה ורפואה דחופה, במכון גרנר לחקר אפידמיולוגיה ומדיניות בריאות שבדק את זמני התגובה של אמבולנסים לנפגעי תאונות דרכים, עולה כי למשיבה יש מערכת ממוחשבת שמאפשרת לה לבצע את הפילוחים המבוקשים על-ידי העותרת ללא הקצאת משאבים בלתי-סבירה. כך, בעמ' 23 למחקר, מפרטים מבצעי המחקר שהנתונים המשמשים את המחקר התקבלו כקובץ נתונים גולמי ממד"א, כאשר הפרמטרים שמוזנים על-ידי מוקדני מד"א למערכת הממוחשבת שלהם מפורטת בטבלה הבאה:

טבלה מספר 1: רשימת המשתנים בהם בוצע שימוש במחקר הנוכחי

קבוצת משתנים	פירוט
קריאות	- מועד הקריאה (תאריך ושעה) - סוג רפואי של האירוע (עפ"י דיווח/ עפ"י הצוות הרפואי) - רמת דחיפות - תלונה עיקרית - כתובת הקריאה+ קורדינטה
נקודת הזנקה	- קוד נקודת הזנקה - שם נקודת הזנקה
זמני תגובה	- זמן קבלת הודעה (קריאה) - זמן העברה לנהג - זמן הזנקה (יציאה לאירוע) - זמן הגעה לאירוע - זמן עזיבת האירוע - זמן הגעה לביה"ח - זמן עזיבת ביה"ח - זמן חזרה למוקד/ יציאה להזנקה חדשה
נסיעת המשך יעד	האם הייתה נסיעת המשך ללא הגעה לנקודת המוקד יעד -קוד יעד -שם יעד
מאפייני אמבולנס	- סוג: לבן, נידת טיפול נמרץ, יישובי

את המחקר משנת 2015 ניתן למצוא בכתובת:

<http://www.igudbit.org.il/Uploads/249mada10-8-2015.pdf>

28. לבסוף, ברור גם שהמשיבה יכולה להנפיק בקלות רשימת ישובים, מפעלים ומוסדות שלשימושם הוכרו אמבולנסים שהרי חזקה עליה שהיא שומרת ועוקבת אחרי נתונים כאלה.

29. הנה כי כן, המידע המבוקש אינו מצוי באתר המשיבה והנפקתו אינה דורשת ממנה הקצאת משאבים בלתי-סבירה.

ד. החלטת הרשות גורפת, אינה סבירה ואינה מידתית

30. אפילו נימקה המשיבה את החלטתה, חובתה של המשיבה היא לפרט באלו פילוחים קיים המידע, באופן שיהיה קרוב ביותר לפילוחים שאותם ביקשה העותרת.

31. סעיף 11 לחוק מחייב את הרשות לבחון אם בכל זאת ניתן למסור או לגלות את המידע "...ללא הקצאת משאבים בלתי סבירה או הכבדה ניכרת על פעולתה של הרשות, תוך השמטת פרטים, תוך עריכת שינויים או תוך התניית תנאים בדבר דרך קבלת המידע והשימוש בו", ואם הדבר ניתן, החוק מחייב אותה למסור את המידע "...בהשמטות, בשינויים או בתנאים המחויבים, לפי הענין".

32. הוראה זו קובעת שהחריגים בסעיף 8 הם לא מוחלטים ולא פוטרים את המשיבה מהחובה לשקול שיקולי מידתיות בטרם מחליטה לדחות בקשה לפי חריגים (עע"מ 3300/11 מדינת ישראל - משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (פורסם בנבו (5.9.2012)).

33. לפיכך, גם אם לטענת המשיבה גילוי המידע דורש הקצאה בלתי סבירה של משאבים, על המשיבה היה לבחון את האפשרות למסור את המידע בשינויים או באופן חלקי. בעניינו, המשיבה לא הראתה ששקלה שיקולים אלה לפני שדחתה את הבקשה.

ה. עניינה של העותרת במידע והחשיבות הציבורית בחשיפתו

34. סעיף 10 לחוק קובע, כי בבואה של הרשות לשקול סירוב למסירת המידע לפי סעיפים 8 או 9, עליה לתת את הדעת למספר עניינים, בין היתר לעניין הציבורי. על אף שמבקש המידע לא חייב לציין את הסיבות לבקשת המידע (כאמור בסעיף 7(א) לחוק), ולמעלה מן הצורך, תציין העותרת בקצרה, ולא באופן ממצה את עניינה בגילוי המידע והחשיבות שבו.

35. כאמור בדברי המבוא, העותרת היא ארגון זכויות אדם. בין היתר, העותרת עוסקת בקידום הזכות לבריאות ולשוויון. פעילותה של העותרת, בין היתר באמצעות בקשות לפי חוק חופש מידע, חשפו מדיניות מפלה של משרד הבריאות בנגישות וזמינות לשירותי שיקום רפואי בין צפון ודרום הארץ לבין מרכז הארץ. פעילותה של העותרת סייעה להעלאת נושא זה לסדר היום הציבורי והעותרת אף הגישה לאחרונה עתירה לבג"ץ שמבקשת לסיים את ההפליה בין הפריפריה למרכז בתחום השיקום הרפואי (ר' ענין גנון).

36. המידע המבוקש על-ידי העותרת בבקשה מושא עתירה זו נועד לבחון את אופן ההקצאה של משאבי מד"א בפריסה מרחבית.

37. כך למשל, לפי דוח הוועדה לבחינת הרחבת שירותי הרפואה בצפון (2016), הידועה בשם "וועדת גרוטו" מצוין בפירוט כי משך זמן ההגעה הממוצע של אמבולנס בצפון הארץ ארוך משמעותית מזה שבמרכז הארץ וכי פריסת שירותי רפואת החירום וההצלה לוקה בחסר וגורמת לעיכוב בהגעה למטופל (בדוח הוועדה, עמ' 128). בדוח לא כתובים הנתונים המדויקים על פריסת השירותים וזמני הגעה של אמבולנסים.

38. גם מדוח הוועדה לבחינת הרחבת שירותי הרפואה בדרום (2014) שהוזכר לעיל עולה שזמני הגעת אמבולנס בדרום הארץ הם לא שוויוניים בתוך המרחב עצמו וכי ישנם גזרות ויישובים שאינם מקבלים מענה ראוי מבחינת ציוד קיים (ראו בדוח הוועדה בעמ' 36 – 41).

39. ראוי אם כך שמידע בדבר זמינות ונגישות לשירותי הרפואה הדחופה והשוואת זמינותה של רפואה זו בפריפריה לעומת המרכז, וגם בין אזורים שונים באותו מחוז, יובאו לידיעת הציבור על-מנת שיוכל לפקח ולהשפיע באופן מושכל על הקצאת המשאבים בתחום רפואת החירום.

אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה למסור את המידע המבוקש בפתח העתירה.

24 בינואר 2017

רעות כהן, עו"ד
ב"כ העותרת